

Det, jeg tror vi også alle sammen ved, er, at kravene bliver større, end de er i dag, og det betyder altså, at der på et tidspunkt skal ske en omlægning. Og vi ved, at jo hurtigere den skal ske, jo dyrere bliver det. Jeg kan ikke sige mig fri for at synes, at ved at stikke hovedet i busken og ikke turde tage nogen væsentlige initiativer på kvælstofområdet på nuværende tidspunkt og i de næste 5 år skubber man altså en snebold foran sig, hvor det vil blive landbruget, der kommer til at betale for, at den snebold pludselig skal fjernes på meget kort tid.

Kl. 20.00

Derfor vil jeg sige, at en ting er, at man miljø-mæssigt kan diskutere, hvad der skal ske, men set fra erhvervens synspunkt kan jeg altså ikke se andet, end at ved at skubbe snebolden foran sig gør man dem virkelig en bjørnetjeneste, som bliver meget dyr om ganske få år.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel): Det er rigtigt, når hr. Martin Lidegaard siger, at vi har haft drøftelsen af artikel 69. Jeg har også klart tilkendegivet over for Folketingets Fødevareudvalg, også i forbindelse med forespørgselsdebatten, at der kunne være interessante elementer i artikel 69.

Vi har så prøvet at spørge ind til hos Kommissionen, om der dog ikke var mulighed for en lidt bredere anvendelse af artikel 69. Vi er hver eneste gang blevet hældt ned af brættet også med hensyn til udnyttelsen af de penge, der så bliver tilvejebragt via sådan en artikel 69. De skal faktisk anvendes i nøjagtig samme år, som de bliver opkrævet, og hvis man ikke bruger dem, ryger de tilbage til Kommissionen.

Hvis man kommer i den situation, at man bruger flere penge, end man har kunnet budgettere med i sin 69-pulje, skal de dækkes af rent skattefinansierede penge, og derfor er den så ufleksibel. Man kan f.eks. heller ikke forhøje den. Hvis man nu lagde sig på en eller anden procentsats, der ikke var 10, kan man heller ikke efterfølgende forhøje den procentsats. Man kan i øvrigt heller ikke nedsætte den.

Så fleksibiliteten i 69 er fuldstændig umulig i forhold til de muligheder, vi har i landdistriktspolitikken, der jo får en væsentlig større volumen i forbindelse med de modulerede midler, som bliver tilvejebragt også i forbindelse med CAP-reformen.

Så vil jeg godt anholde, at der ikke skulle være væsentlige initiativer på kvælstofområdet i VMP III-aftalen.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Så vil jeg bare spørge helt kort: På kvælstofområdet er regeringens ambition altså en reduktion på 13 pct. over godt 10 år. Hvor stor en del af de 13 pct. vil under alle omstændigheder komme på grund af udviklingen i landbrugsstøttemidlerne og på grund af den strukturelle udvikling i landbruget?

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Vi har haft den der debat om, hvor meget vi kunne kvantificere afløbet på CAP-reformen, for man må jo formode, at der vil være et vist incitament til i fremtiden at lade være med at dyrke marginalområder.

Jeg mener, at vi har opereret med omkring maksimalt 2-3 pct., det er måske endda højt sat, men det vil jo være en gevinst, vi får oveni, om jeg så må sige, hvis det skulle vise sig, at der i fremtiden vil være et større ønske om at braklægge arealer end det, vi har kunnet skønne os til.

Formanden:

Så går vi til ordførerrækken.

Inger Støjberg (V):

Reduktion af kvælstofudledningen på 20 pct. inden 2010, udlægning af 30 pct. af Danmarks areal til natur i 2025, indførelse af et klogt svinestop er det, Socialdemokraterne, SF, Enhedslisten og De Radikale vil med det her forslag.

Oversat til almindeligt dansk: Socialdemokraterne, SF, Enhedslisten og Det Radikale Venstre vil gøre op til 12.000 mennesker arbejdsløse, sætte helt usaglige mål om reduktion af kvælstofudledning i en rus af overbudspolitik, som godt nok ser godt ud på avisernes forsider, men som ikke har grund i faglig, saglig dokumentation.

Samtidig vil man også standse udviklingen inden for miljøteknologi, som ellers af alle er anerkendt som en af de meget vigtige faktorer for naturen, miljøet og menneskene i fremtiden.

Jeg må indrømme, at jeg blev utrolig overrasket, da oppositionen kom med sit oplæg til VMP III-forhandlingerne. Det var ganske vist heller ikke særlig nemt overhovedet at lokke et